

ADRES:
Ul. Kupnera 22
14-260 Lubawa
Tel. (0-89) 645 39 60

ODPUSTY:
1. Narodzenie św.
Jana Chrzciciela
24 czerwca
2. Michała Archanioła
29 września

MSZE ŚWIĘTE:
Dni powszednie
7.00 i 17.00
Niedziele i święta
8.00 10.30 12.00 17.00
święta „zniesione”
7.00 9.00 17.00

**ADORACJA
NAJSWIĘTSZEGO
SAKRAMENTU:**
Piątek 15.00 – 17.00
w kościele oraz
od poniedziałku do piątku
od 7.30 do 16.30 w kaplicy

**SAKRAMENT
POJEDNANIA:**
Piątek 15.00-17.00
i przed każdą Mszą św.

NABOŻEŃSTWA:
- NOWENNA DO MB
NIEUSTAJĄCEJ
POMOCY
środa godz. 17.00

- DO MIŁOSIERDZIA
BOŻEGO
piątek godz. 16.45

- DO NIEPOK. SERCA
NMP i św. Franciszka
z Asyżu
p-sza sobota g. 6.30

- KU CZCI Św. JP II
Z UCZCZENIEM
RELIKWI
16 dzień m-ca godz. 17.00

- KU CZCI Św. o. PIO
23 dzień m-ca. godz. 17.00

MSZA ŚW. Z MODLITWĄ
O UZDROWIENIE-ostatni
piątek m-ca godz. 17.00

**KANCELARIA
PARAFIALNA
CZYNNA**
15.30 - 16.30
oprócz czwartku
po każdej Mszy św.

Redakcja gazetki zaprasza
chętnych do współpracy.
Kontakt z księdzem
proboszczem.

**PRZECZYTAŁEŚ –
PODAJ DALEJ**

Wielkanoc 2017

Misterium Męki Pańskiej w Lubawie

RUCHY I STOWARZYSZENIA:

- 1. SŁUŻBA
LITURGICZNA**
- 2. SCHOLA PARAFIALNA**
- 3. ODNOWA W DUCHU
ŚWIĘTYM**
- środa godz. 18.00
- 4. GRUPA
MŁODZIEŻOWA
„PRZYJACIELE JEZUSA”**
- piątek godz. 18.00
- 5. WSPÓLNOTA
ŻYWEGO RÓŻAŃCA**

6. RODZINY NAZARETAŃSKIE

Lubawa, Tuszewo
i Fijewo - pierwszy
wtorek m-ca po
Mszy św. o g. 17.00,
Mortęgi -ostatni
czwartek m-ca po
Mszy św. o g. 18.00

7. WSPÓLNOTA MODLITWY OJCA PIO

- poniedziałek po
Mszy św. o g. 17.00
- 23 dnia miesiąca po
Mszy św. o g. 17.00

W NASZEJ WSPÓLNOTY PARAFIALNEJ:

1. CHRZTY

- Kamil Marcin Bartczak 16. 04. 2017
- Dorota Kowalkowska 16. 04. 2017
- Aleksander Rykaczewski 16. 04. 2017
- Oliwier Krotowski 23. 04. 2017
- Amelia Kiedrowska 23. 04. 2017
- Mateusz Zastawny 23. 04. 2017

odbywają się w czwartą sobotę miesiąca na Mszy św. o godz. 17.00.
Wymagane dokumenty: akt urodzenia dziecka oraz zaświadczenia
rodziców chrzestnych, że są wierzący i praktykujący. Rodzicami
chrzestnymi mogą być osoby bierzmowane, żyjące w związkach
sakramentalnych.

- 2. BIERZMOWANIE** odbywa się raz w roku. We wrześniu
młodzież trzeciej klasy gimnazjum rozpoczyna na
katechezie szkolnej przygotowanie do przyjęcia tego
sakramentu. Młodzież wraz z rodzicami spotyka się raz w
miesiącu na wieczorach skupienia w kościele, a
bezpośrednio przed otrzymaniem sakramentu poznaje
owoce Ducha Świętego,
Bierzmowanie odbyło się dnia 02. 04. 2017r. o g. 17.00

3. ŚLUBY – zapowiedzi na tablicy ogłoszeń przy kościele.

- Adam Sylwester Jarząbek i Ewelina Dudek 22. 04.17

4. POGRZEBY

- Zofia Franciszka Pierczyńska 12. 04. 2017 (+ 10. 04. 2017)
- Ireneusz Rutkowski 26. 04. 2017 (+ 24. 04. 2017)

Dobry Jezu, a nasz Panie, daj Im wieczne spoczywanie

Adres Redakcji: PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA 14-260 Lubawa ul. Kupnera 22
Redaguje zespół pod opieką ks. Marcina Staniszewskiego – proboszcza. Archiwalne numery gazetki dostępne na życzenie.
Wszystkie prawa zastrzeżone. Przedruk w całości lub częściach tylko za zgodą Redakcji.

**Za złożone
dobrowolne ofiary:
BÓG ZAPŁAĆ!**

GŁOS

NR 112 MAJ 2017

ŚW. JANA CHRZCICIELA

PARAFIA ŚW. JANA CHRZCICIELA I MICHAŁA ARCHANIOŁA
14-260 LUBAWA UL. KUPNERA 22

Boże Znaki

Stało się dziełem Opatrzności Bożej, że w naszym pofranciszkańskim kościele parafialnym św. Jana i św. Michała w Lubawie oddolnie, nie w sposób wyreżyserowany, pojawiają się pewne ważne znaki. Naszym zadaniem jest je, przy pomocy światła Ducha Świętego, dobrze i owocnie odczytać. Wszystkie one „pojawiły się” w bardzo krótkim czasie. Wpierw kaplica adoracji. Dlaczego? Po co? Kochani, potrzebujemy Pana, jego łaski, pomocy i błogosławieństwa. A to otrzymuje się co prawda nie zasłużywszy na to, ale na klęczkach.

Później przyszli święci w znakach swoich relikwii: Św. Franciszek, Św. O. Pio, Bł. Michał i Zbigniew, za chwilę również i Św. Maksymilian Kolbe. Wspólnym mianownikiem łączącym tych świętych jest miłość do Chrystusa Eucharystycznego. Oni mają nam pomagać w modlitwie przed Panem i za nas się modlić. Drugą sprawą ich łączącą jest prostota życia Ewangelią św. Siostrzy i Bracie, w tych znakach Chrystus zaprasza nas do większego umiłowania Siebie w Eucharystii i do odwagi w radykalnym kroczeniu za Sobą....

Ks. proboszcz Marcin Staniszewski

100 ROCZNICA OBJAWIENIA FATIMSKICH. Tradycyjny sposób przedstawienia Matki Bożej Różańcowej ukazuje Maryję, która trzyma na ręku Dzieciątka Jezus, a drugą ręką podaje różaniec św. Dominikowi. Ta wymowna ikonografia wskazuje, że różaniec jest środkiem, który został nam подарowany przez Najświętszą Maryję Pannę, abyśmy kontemplowali Jezusa i, medytując nad Jego życiem, kochali Go coraz bardziej i wiernie naśladowali. O tych prawdach Matka Boża przypominała także w swych różnych objawieniach. Mam na myśli przede wszystkim objawienia z Fatimy. Przedstawiając się trojgu pastuszkom, Łucji, hiacyncie i Franciszkowi, jako Matka Boża Różańcowa, z naciskiem prosiła ich, by codziennie odmawiali różaniec. My także chcemy odpowiedzieć na tę matczyną prośbę Maryi Panny i zaangażować się w odmawianie różańca z wiarą w intencji pokoju w rodzinach, pośród narodów i na całym świecie. /Benedykt XVI/

JESTEŚMY MATKAMI CHRYSZTUSA, KIEDY MAMY GO W SERCU I W NASZYM CIELE ZA POŚREDNICTWEM BOSKIEJ MIŁOŚCI, CZYSTEJ I SZCZEREJ DUSZY.
/FRANCISZEK Z ASYŻU/.

NABOŻEŃSTWO MAJOWE- w łączności z wieczorną Mszą Świętą.
DROGIE MAMY! W dniu Waszego Święta, które przypada **26 maja** życzymy Wam ciągłego napełniania się Bożą miłością. To Was powołał Stwórca, byście tę miłość przekazywały swoim najbliższym. Czerpcie ją zatem od Tego, który sam jest Miłością. Niech opieka najlepszej Matki- Maryi wspiera Was w przeżywaniu najpiękniejszego powołania, napełniając serca pokojem i radością, a twarze uśmiechem.
Papieskie Intencje Apostolstwa Modlitwy
Ewangelizacyjna: Aby chrześcijanie w Afryce dawali profetyczne świadectwo pojednania, sprawiedliwości i pokoju, naśladowując Jezusa miłosiernego.

ŚWIĘTA MARYJO

Święta Maryjo,
Matko Niepokalana
naszego Pana,
Jezusa Chrystusa,
w Tobie Bóg
darował nam
pierwotny Kościół
i wskazał nam,
jak powinniśmy
ureczywistnić
nasze człowieczeństwo
w sposób właściwy;
pomóż nam wszystkim,
abyśmy mogli
Cię naśladować
i potrafili całkowicie
ukierunkować nasze życie
na Boga.
Spraw, byśmy
patrząc na Chrystusa,
stawali się
coraz bardziej
do Niego podobni
jako prawdziwe
dzieci Boże!
Wtedy także my
napełnieni wszelkim
błogosławieństwem
duchowym,
będziemy mogli
coraz bardziej odpowiadać
na Jego wolę
i stawać się
narzędziami pokoju.
Amen. /Benedykt XVI/

LITURGIA SŁOWA

03V- środa, NMP, Królowej Polski, Święto Konstytucji Trzeciego Maja

Ap11,19a;12,1,3-6a.10ab ; Jdt13; Kol1,12-16; J19,25-27

07V- 4 Niedziela Wielkanocy Dz2,14a.36-41; Ps23; 1P2,20b-25; J10,1-10

13V- sobota, NMP z Fatimy Dz13,44-52; Ps98; J14,7-14

14V- 5 Niedziela Wielkanocy Dz6,1-7; Ps33; 1P2, 4-9; J14,1-12

21V- 6 Niedziela Wielkanocy Dz8,5-8; Ps66; 1P3,15-18; J14,15-27

24V-środa, NMP Wspomożycielki Wiernych, wspomnienie Dz17,15.22-18,1; Ps148; J16,12-15

28V- Wniebowstąpienie Pańskie, uroczystość Dz1,1-11; Ps47; Ef1,17-23; Mt28,16-20

31V- środa, Nawiedzenie NMP, święto Rz12,9-16b; Iz12; Łk1,39-56

SŁOWO NA NIEDZIELĘ

/koment. o. paulini OSP/

07V- 4 Niedziela Wielkanocy J10,-1-10

Na różnych etapach naszego życia różnie reagujemy na głos Boga. Jest taki etap, gdy na głos Pasterza po prostu nie zwracamy uwagi. Bywa, że poznajemy Jego słodki głos i być może jeszcze się go boimy, ale oswajamy się z nim. Jest też taki etap, kiedy głos Pasterza rozpoznajemy i budzi on w nas trudne pytania. Wreszcie jest etap, kiedy ten głos jest znakiem jedyne bezpiecznego dla nas środowiska i nie możemy bez niego żyć. Gdy go nie słyszymy, czujemy się nieswojo. Ten głos Dobrego Pasterza jest bardzo konkretny. Jest głosem sumienia w nas. Sumienie, to ta część naszego wnętrza, gdzie nie powinny docierać już głosy z zewnątrz. Tam powinniśmy być sam na sam z Bogiem. Jeśli oswoimy się z tym wewnętrznym głosem, zaakceptujemy go i pokochamy- znajdziemy w naszym życiu sens, znajdziemy Boga.

14 V- 5 Niedziela Wielkanocy J14,1-12

„Niech się nie trwoży serce wasze”. Słowa Mistrza wskazują, że uczniowie mieli w sercach swoich lęk. Czego się bali? Jezus zapowiedział już swoją mękę i śmierć, zatem niedługo miał ich opuścić. Może więc bali się zostać sami... A czego boi się chrześcijanin? Czego my boimy się najbardziej? Utraty pracy, zdrowia, bankructwa, biedy, samotności, cierpienia, braku miłości? Gdy przybywa nam lat, zaczynamy myśleć o śmierci. Mało kto myśli o niej bez lęku. Jezus

pomaga nam pokonać ten lęk, kiedy mówi: „ W domu Ojca Mego jest mieszkań wiele... .Idę przeciw przygotować wam miejsce. A gdy odejdę i przygotuję wam miejsce, przyjdę powtórnie i zabiorę was do siebie, abyście i wy byli tam, gdzie Ja jestem. Znacie drogę, dokąd Ja idę”. O własnych siłach nie dojdziemy do nieba. Dlatego potrzebujemy znać drogę i znaleźć sposób na pokonanie dzielącego nas dystansu. Wszystko to odnajdziemy w Jezusie Chrystusie, który powiedział: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem. Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej, jak tylko przeze Mnie”. Idąc do domu Ojca nie musimy więc bać się śmierci, bo Jezus uczynił ją etapem życia.

21 V- 6 Niedziela Wielkanocy J14,15-27

Jezus zapowiada, że pošle Ducha Świętego, który będzie towarzyszył nam zawsze. To wspaniale mieć świadomość, że Bóg chce być obecny przy nas i w nas stale, w każdym momencie życia, w tym radosnym i bolesnym. Jak dostrzec Jego obecność? Gdzie i kiedy? Duch działa w Kościele z mocą w sakramentach, w modlitwie charyzmatycznej, ale o wiele częściej, setki razy dziennie, działa zwyczajnie w naszym życiu. Przykłady można mnożyć. Duch Święty uzdrawia mnie, kiedy za 101 razem nie zrobię czegoś złego, co wcześniej zrobiłem 100 razy. Czasami pod wpływem drobnych wydarzeń życia zaczyna towarzyszyć mi intensywne przeświadczenie, że kocham i jestem kochany, wtedy wiem, że jest ze mną On. Kiedy poznaję moją wiarę i odkrywam, jest logiczna, prawdziwa, nie przeczy sobie, wiem, że w głębi mej duszy działa Duch Święty. Dzięki Niemu potrafię powiedzieć: „Jezus jest Panem”, to znaczy Bogiem. Jezus zachęca nas do odkrywania Ducha Świętego w drobnych i codziennych wydarzeniach życia, bo tam jest On zawsze.

28 V- Wniebowstąpienie Pańskie Mt28, 16-12 „Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata”. Jezusowa obietnica nie zmienia faktu, że rodzi się w nas wiele wątpliwości. Niewyobrażalna bieda i głód, wojny, cierpienie, samotność, ludzkie tragedie, wszystko to próbuje zasiać w nas ziarno zniechęcenia i wątpliwości. Czy trwanie przy Bogu ma jeszcze jakkolwiek sens? To pytanie zadawali sobie Apostołowie, gdy zrozumieli, że zabito ich Mistrza. To pytanie zadawali sobie więźniowie, którzy przeżyli obozy koncentracyjne. Pytali

„Gdzie był Bóg”? Ksiądz Tischner udzielił bardzo trafnej odpowiedzi; Bóg cierpiał wraz z więźniami. Bóg ogołocił się z wszelkich oznak wszechmocy, by być tak samo bezradnym i bezbronnym jak człowiek. Pozwolił się znów złożyć w ofierze za ludzkość, jak uczynił to na Golgocie. Jezus nie odszedł. Jest z nami nadal. Cicho i niepozornie jest obecny w swoim Ciele i w swojej Krwi. Jest obecny w każdym opuszczonym i potrzebującym naszej pomocy. Uczy nas nadal, jak mamy żyć, a czyni to przez każde słowo zapisane i zostawione nam w Ewangelii.

KATECHEZA ŚW. JANA PAWŁA II

PYTANIA CO DO MAŁŻEŃSTWA cd

Tej właśnie prawdy Chrystus każe nam szukać „od początku”. W ten sposób trafimy do pierwszych rozdziałów Księgi Rodzaju. Studium tych rozdziałów uświadamia nam znaczenie i potrzebę „teologii ciała”. „Początek” mówi nam stosunkowo niewiele. O ciele ludzkim we współczesnym przyrodniczym znaczeniu tego słowa. Pod tym względem znajdujemy się w obrębie tego studium na poziomie całkowicie przednaukowym. Prawie niczego nie dowiadujemy się o wewnętrznych strukturach i prawidłowościach, jakie panują w ludzkim organizmie. Równocześnie jednak, może właśnie ze względu na tę pierwotność tekstu, - tym prościej i tym pełniej odsłania się jedna prawda, która jest ważna dla integralnej wizji człowieka. Prawda ta dotyczy znaczenia ludzkiego ciała w strukturze osobowego podmiotu. Z kolei zaś refleksja nad tymi pierwotnymi tekstami pozwala nam rozszerzyć to znaczenie na całą sferę ludzkiej intersubiektywności (międzypodmiotowości), zwłaszcza zaś w odwiecznej relacji mężczyzna- kobieta.

Dzięki temu uzyskujemy wobec tej relacji taką optykę, jaką musimy koniecznie odbudować u podstaw całej współczesnej wiedzy o samej płciowości człowieka w znaczeniu biofizjologicznym. Nie znaczy to, że mamy zrezygnować z tej wiedzy, pozbawić się jej osiągnięć. Wręcz przeciwnie. Jeśli osiągnięcia te mają służyć nauczaniu i wychowaniu człowieka w jego męskości i kobiecości, jeśli mają służyć jego wychowaniu w dziedzinie małżeństwa i rodzicielstwa, musimy poprzez wszystkie szczegółowe elementy naszej współczesnej wiedzy stale docierać do tego, co jest podstawowe oraz istotowo osobowe zarówno w każdym człowieku, mężczyźnie czy kobiecie, jak i w ich wzajemnych odniesieniach. I tutaj właśnie refleksja nad tym archaicznym zapisem, jaki znajdujemy w Księdze Rodzaju, jest niczym niezastąpiona. Jest to prawdziwy „początek” teologii ciała. To zaś, że teologia może być również „teologią ciała” nie może dziwić ani zaskakiwać nikogo, kto jest świadom tajemnicy i faktu Wcielenia. Przez to, że Bóg (Słowo) stał się ciałem, ciało weszło niejako głównymi drzwiami do teologii (czyli nauki o Bogu). Wcielenie- oraz wyrastające z niego Odkupienie – stało się ostatecznym źródłem sakramentalności małżeństwa. Pytania, jakie stawia człowiek współczesny są też pytaniami chrześcijan- tych, którzy przygotowują się do sakramentu małżeństwa, lub też tych, którzy żyją w małżeństwie, sakramencie Kościoła. Są to nie tylko pytania nauki, ale bardziej jeszcze pytania życia ludzkiego. Wszak tylu ludzi, tylu chrześcijan, szuka w małżeństwie spełnienia swego chrześcijańskiego powołania. Tylu chce w nim znaleźć drogę zbawienia i świętości. Dla tych szczególnie ważna jest odpowiedź, jakiej Chrystus udzielił faryzeuszom gorliwym wyznawcom Starego Zakonu. Ci, którzy szukają w małżeństwie spełnienia swego ludzkiego i chrześcijańskiego przede wszystkim są wezwani aby uczynić treścią swego życia i postępowania ową „teologię ciała”; jej „początek”

znajdujemy w pierwszych rozdziałach Księgi Rodzaju. Jakże bowiem bardzo na drodze tego powołania nieodzowne jest pogłębione poczucie sensu ciała w jego męskości i kobiecości jak bardzo nieodzowna jest precyzyjna świadomość oblubieńczego sensu ciała, rodzicielskiego sensu ciała, jeśli to wszystko, co składa się na treść życia małżonków, ma znajdować stale swój pełny osobowy wymiar w obcowaniu, postępowaniu, odczuwaniu, zwłaszcza na tle cywilizacji, która pozostaje pod presją myślenia i wartościowania materialistycznego, utylitarystycznego. Współczesna biofizjologia może udzielać wielu trafnych informacji na temat ludzkiego seksualizmu. Jednakże wiedzę o osobowej godności ludzkiego ciała trzeba czerpać z innych jeszcze źródeł. Źródłem szczególnym jest Słowo Boga samego, zawierające objawienie ciała i to właśnie już „od początku”. Jakże znamienne jest to, że Chrystus w odpowiedzi na te wszystkie pytania każe człowiekowi powrócić do progu jego teologicznych dziejów. Każe mu stanąć na granicy, pomiędzy pierwotną „niewinnością” (szczęśliwością), a dziedzictwem pierwotnego upadku. Czyż nie chce mu przez to powiedzieć, że droga, którą On prowadzi człowieka – mężczyznę i kobietę- w sakramencie małżeństwa, droga „odkupienia ciała” musi polegać na odzyskiwaniu tej godności, w jakiej się wypełnia zarazem prawdziwy sens ciała ludzkiego, osobowy i komunijny zarazem? Na razie zamykamy ten pierwszy rozdział naszych rozważań, poświęconych temu doniosłemu tematowi. Ażeby na nasze niespokojne czasem pytania związane z małżeństwem- a głębiej jeszcze z ludzkim poczuciem sensu ciała- udzielić pełniejszej odpowiedzi, nie możemy poprzestać na tym, co Chrystus odpowiedział faryzeuszom, odwołując się do „początku”(Mk10,2; Mt19,3) Musimy uwzględnić wszystkie jego wypowiedzi, a nade wszystko dwie, które mają szczególnie syntetyczny charakter: jedną z Kazania na Górze o możliwościach serca ludzkiego wobec pożądliwości ciała(Mt5,8), oraz drugą w której Jezus odwołał się do przyszłego zmartwychwstania (por.Mt22,24-30;Mk12,18-21;Łk20,27-36).Obie te wypowiedzi zamierzamy uczynić tematem dalszych naszych rozważań.

BRAMA DO NIEBA

Najpiękniejszą rzeczą, którą stworzyłem- powiedział Bóg- jest moja Matka. Brakowało mi Maryi, więc Ją stworzyłem. Stworzyłem Ją wcześniej, niż ona stworzyła mnie. Tak było pewniej. Teraz jestem prawdziwym człowiekiem, jak wszyscy inni. Nie zazdrozczę im już niczego, ponieważ mam Mamę, która nazywa się Maryja. Jej dusza jest absolutnie czysta, Jej ciało jest dziewicze i przepełnione takim światłem, iż będąc na ziemi, nigdy nie męczyło mnie patrzenie na Nią, słuchanie i podziwianie Jej. Moja Mama jest tak piękna, że zostawiając wspaniałości Nieba, nie czułem się zagubiony, bo byłem z Nią. Po moim wstąpieniu do Nieba, brakowało mi Jej, a Jej brakowało mnie. I tak do mnie dołączyła ze swoją duszą i ciałem. Nie mogłem postąpić inaczej. Palce, które dotykały Chrystusa, nie mogły znieruchomieć. Oczy, które patrzyły na Chrystusa, nie mogły zamknąć się na zawsze. Usta, które całowały Chrystusa, nie mogły zeszywnieć. To czyste ciało, które dało ciało Bogu, nie mogło zgnieć, zmieszane z ziemią. Zbyt wiele by mnie to kosztowało. A ponad to- powiedział Chrystus- zrobiłem to również dla ludzi, moich braci. Aby mieli Mamę w Niebie, prawdziwą Mamę, jedną z nich, ciałem i duszą moją. To już się stało. Ona jest ze mną od momentu Wniebowzięcia, jak mówią ludzie. Matka odnalazła Syna i Syn Matkę. Teraz ludzie mają Matkę w Niebie, która spogląda na nich, kocha ich całym sercem, swoim cielesnym sercem. I ta oto Matka jest również moją i patrzy na mnie tymi samymi oczami. Gdyby ludzie byli sprytni, skorzystaliby z tego i przewidzieliby, że ja nie potrafię niczego Jej odmówić... . No w końcu to moja Mama! /Michel Quoist/.

MÓWIĄ WIELCY

Jeśli uczynimy wszystko, co w naszej mocy, Bóg uczyni resztę / św. Arnold Jansen 1837-1909/.

UŚMIECHNI SIĘ

NAJŚWIĘTSZA PANIENKA. XVI wiek. Modlitwa brata zakonnego z klasztoru kartuzów w Diest; „ O Jezu Chryste, pozbawiłeś mnie swej łaski, jeśli natychmiast mi jej nie przywrócisz, udam się na skargę do Twej Matki”. (Tekst autentyczny)